

тів у хворих собак на 3,43 % вища, ніж у клінічно здорових. Достовірно вищою у хворих собак, порівнюючи з клінічно здоровими, була швидкість осідання еритроцитів. Різниця склала 11,2 мм/год. Виявлений лейкоцитоз вказує на наявність запальних процесів у шкірі і, не виключено, у деяких внутрішніх органах. Достовірне зниження у хворих собак відсотку сегментоядерних нейтрофілів і значне підвищення паличкоядерних нейтрофілів вказує на активний фагоцитоз в місцях запалення.

Достовірно виражена еозинофілія вказує на активний протипаразитарний захист організму і на участь еозинофілів у знезараженні токсинів та зменшенні запальних реакцій. У хворих собак, порівняно з клінічно здоровими тваринами, достовірне зниження відсотку лімфоцитів вказує на активний імунологічний захист організму, в основі якого лежить здатність лімфоцитів реагувати на чужорідні антигени.

Таким чином, при демодекозі у собак виявлені суттєві зміни морфологічних показників крові, які вказують на наявність анемії та функціональні порушення в печінці і нирках.

УДК 619:616.993.192.1:636.7

ЧЕРЕДІЙ Ю.В., магістрантка

Науковий керівник – **АНТІШОВ А.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОШИРЕННЯ БАБЕЗІОЗУ СОБАК

Бабезіоз собак – це облігатно-трансмисивна хвороба, що викликається одноклітинними мікроскопічними організмами. Паразитують бабезії переважно в еритроцитах, можуть зустрічатись у плазмі крові та цитоплазмі клітин ретикуло-ендотеліальної системи. Бабезіоз, як хвороба собак, відома з кінця XVIII століття. На сьогодні дана інвазія має надзвичайно широке розповсюдження серед собак на усіх континентах земної кулі, в самих різних природно-кліматичних зонах.

Мета роботи полягала у дослідженні епізоотичної ситуації щодо бабезіозу собак в умовах клініки „Ветеринарна допомога” м. Біла Церква.

Вивчення розповсюдження бабезіозу собак проводили шляхом аналізів звітів клініки „Ветеринарна допомога”, а також шляхом безпосереднього та телефонного спілкування із фахівцями ветеринарної медицини, що працюють у лікарні.

Вивчення сезонної динаміки захворювання собак на бабезіоз та ураженості тварин збудником хвороби залежно від віку, статі та породи проводили шляхом аналізу записів в амбулаторних журналах та безпосередньої участі у здійсненні амбулаторного прийому собак, проведенні їх клінічного огляду і лабораторної діагностики за підозри захворювання на бабезіоз.

Таким чином, за період з 2013 по 2014 роки було проаналізовано і клінічно обстежено 68 собак, у яких виявлено збудника хвороби.

У м. Біла Церква за даними клініки „Ветеринарна допомога” у зимові місяці випадків захворювання собак на бабезіоз не реєстрували. У березні було зафіксовано 2 випадки (2,943 %) бабезіозу собак. У квітні діагноз на бабезіоз був підтверджений у 19,12 % собак. Пік захворюваності собак був встановлений у травні, коли бабезії були виявлені в крові 25,00 % тварин. В літні місяці екстенсивність бабезіозної інвазії поступово знижувалась, що пов'язано, в першу чергу, із спадом біологічної активності кліщів-переносників. Наступний пік захворюваності собак на бабезіоз був констатований у вересні (17,64 %) і жовтні (14,71 %). Із 68 хворих на бабезіоз тварин 45 (66,18 %) були пси і 23 (33,82 %) – суки. Це пояснюється більшою популяцією у власності населення самців, порівняно із самками. Встановлено, що частіше хворіли на бабезіоз собаки, старші 5 річного віку (58,3 %), відносно тварин молодших вікових груп (41,7 %). Найбільш часто уражалися збудником бабезіозу наступні породи: спаніель (15,9 %), помісі (12,9 %), німецька вівчарка (9,8 %), ротвейлер (9,2 %), доберман, пудель (4,9 %). Порівняно рідко хворіли на бабезіоз собаки порід бультер'єр, кері-блютер'єр, російська борза – 0,6 %.

Таким чином, піками захворювання тварин на даний протозооз були квітень-травень, коли хворобу виявляли майже у 44,12 % обстежених собак, та вересень-жовтень – хворіло біля 32,35 % тварин, що пов'язано з біологічною активністю кліщів-переносників.